

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2014. szeptember 4.*

„Fellebbezés — Kohéziós Alap — Pénzügyi támogatás csökkentése — A határozatnak az Európai Bizottság általi elfogadása — Határidő fennállása — A kitűzött határidő tiszteletben nem tartása — Következmények”

A C-192/13. P. sz. ügyben,

a **Spanyol Királyság** (képviseli: A. Rubio González, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek,

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2013. április 15-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: S. Pardo Quintillán és D. Recchia, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Tizzano tanácselnök, A. Borg Barthet, E. Levits, S. Rodin és F. Biltgen (előadó) bírák,

főtanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. március 13-i tárgyalásra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében a Spanyol Királyság az Európai Unió Törvényszéke Spanyolország kontra Bizottság ítéletének (T-235/11, EU:T:2013:49, a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította az elsődlegesen a „Pályaépítési anyagok szállítása és szerelése

* Az eljárás nyelve: spanyol.

a Madrid–Zaragoza–Barcelona–francia határ nagysebességű vonalon. Madrid–Lérida szakasz” (CCI 1999.ES.16.C.PT.001), a „Nagysebességű vasútvonal Madrid–Barcelona. Lérida–Martorell szakasz (Peron, 1. szakasz).” (CCI 2000.ES.16.C.PT.001), a „Nagysebességű vonal Madrid–Zaragoza–Barcelona–francia határ. Csatlakozások Zaragozához” (CCI 2000.ES.16.C. P.T.003), a „Nagysebességű vonal Madrid–Zaragoza–Barcelona–francia határ. Lérida–Martorell szakasz X-A alszakasz (Olérdola–Avinyonet del Penedés)” (CCI 2001.ES.16.C.PT.007), az „Új nagysebességű vasúti csatlakozás Levantéhoz. La Gineta–Albacete alszakasz (Peron)” (CCI 2004.ES.16.C. P.T.014) nevű projektrészek javára a Kohéziós Alapból odaítélt pénzügyi támogatás csökkentéséről szóló, 2011. február 18-i C (2011)1023 végleges bizottsági határozat (a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítésére, másodlagosan pedig e határozatnak az Európai Bizottság által előírt kiigazításokra vonatkozó része megsemmisítésére irányuló keresetet.

Jogi háttér

- 2 A megtámadott ítéletben a Törvényszék a következőképpen mutatta be a jogszabályi hátteret.
- 3 Az 1999. június 21-i 1264/1999/EK rendelettel (HL L 161., 57. o.; magyar nyelvű különkiadás 14. fejezet, 1. kötet, 73. o.), valamint az 1999. június 21-i 1265/1999/EK rendelettel (HL L 161., 62. o.; magyar nyelvű különkiadás 14. fejezet, 1. kötet, 78. o.) módosított, a Kohéziós Alap létrehozásáról szóló, 1994. május 16-i 1164/94/EK tanácsi rendelet (HL L 130., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 14. fejezet, 1. kötet, 9. o.; a továbbiakban: módosított 1164/94 rendelet) 2. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Az Alap pénzügyi hozzájárulást nyújt a környezetvédelem és a transzeurópai közlekedésinfrastruktúra-hálózatok terén megvalósuló, az Európai Unióról szóló szerződésben megállapított célok eléréséhez hozzájáruló projektekhez azokban a tagállamokban, ahol a vásárlóerő-paritásban mért, egy főre jutó bruttó nemzeti termék a közösségi átlag 90%-ánál kevesebb, és amelyek rendelkeznek a [z EUMSZ 126. cikkben] említett, gazdasági konvergenciára vonatkozó feltételek teljesítésére irányuló programmal.”

- 4 A módosított 1164/94 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése előírja:

„Az Alap által finanszírozott projektek összhangban vannak a Szerződések rendelkezéseivel, az azok alapján elfogadott eszközökkel és a közösségi politikákkal, beleértve a környezetvédelemre, a közlekedésre, a transzeurópai hálózatokra, a versenyre és a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozókat.”

- 5 A módosított 1164/94 rendeletnek a „Végrehajtási rendelkezések”-re vonatkozó II. mellékletének a „Pénzügyi korrekciók” című H. cikke ekképp rendelkezik:

„(1) Amennyiben a szükséges vizsgálatok befejezése után a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy:

- a) egy adott projekt végrehajtása nem indokolja az odaítélt támogatás egy részét vagy egészét, beleértve a támogatás odaítéléséről szóló határozatban szereplő feltételek valamelyike be nem tartásának esetét, és különösen minden olyan, a projekt végrehajtásának a jellegét vagy feltételeit érintő jelentős változás esetét, amelynek jóváhagyását nem kérték ki a Bizottságtól, vagy
- b) az Alapból származó támogatással kapcsolatban szabálytalanság történt, és az érintett tagállam nem tette meg a szükséges korrekciós intézkedéseket,

a Bizottság felfüggeszti az adott projektre vonatkozó támogatást, és indokolás mellett kéri a tagállamot, hogy meghatározott időn belül nyújtsa be észrevételeit.

Ha a tagállam kifogásolja a Bizottság által tett észrevételeket, a Bizottság a tagállamot meghallgatásra hívja, amelyen mindkét fél törekszik az észrevételekre és az azokból levonandó következtetésekre vonatkozó megegyezés elérésére.

- (2) Amennyiben három hónapon belül nem sikerült megegyezést elérni, a Bizottság által meghatározott időtartam lejártával, a megfelelő eljárást betartva, a tagállam által esetlegesen tett észrevételeket figyelembe véve, a Bizottság határoz arról, hogy:

[...]

- b) végrehajtja a szükséges pénzügyi korrekciókat. Ez a projektre vonatkozóan odaítélt támogatás egészének vagy egy részének visszavonását jelenti.

E határozatokban tiszteletben kell tartani az arányosság elvét. A Bizottság a korrekció összegéről való határozatában figyelembe veszi a szabálytalanság, illetve a változás jellegét, valamint az irányítási, illetve ellenőrzési rendszer bármely hiányosságából következő lehetséges pénzügyi hatás mértékét. A támogatás csökkentése, illetve megszüntetése a kifizetett összegek behajtását eredményezi.

[...]

- (4) A Bizottság megállapítja az (1)–(3) bekezdések végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat, és erről értesíti a tagállamokat, valamint az Európai Parlamentet.”

- 6 A Kohéziós Alapból nyújtott támogatások irányítási és ellenőrzési rendszere, valamint a pénzügyi korrekciós eljárás tekintetében az 1164/94/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. július 29-i 1386/2002/EK bizottsági rendelet (HL L 201., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 14. fejezet, 1. kötet, 162. o.) 18. cikke előírja:

„(1) Az az időszak két hónap, amelyen belül az érintett tagállam az 1164/94/EK rendelet II. melléklete H. cikke (1) bekezdésének első francia bekezdése [helyesen: albekezdése] alapján válaszolhat a felkérésre, hogy nyújtsa be észrevételeit, a megfelelően indokolt esetek kivételével, amikor a Bizottsággal megállapodhat egy hosszabb időszakról [helyesen: amikor a Bizottság hosszabb időszakot is biztosíthat]

(2) Ha a Bizottság extrapolálás vagy átalány alapján pénzügyi korrekciókat javasol, a tagállam lehetőséget kap annak bizonyítására az érintett fájlok [helyesen: iratok] vizsgálatán keresztül, hogy a szabálytalanság tényleges mértéke kisebb, mint a Bizottság megítélése szerinti. A tagállamok a Bizottsággal megállapodva az érintett fájlok [helyesen: iratok] egy megfelelő arányára vagy mintájára korlátozhatják e vizsgálatuk hatókörét.

Kellően indokolt esetektől eltekintve az e vizsgálatához engedélyezett idő az (1) bekezdésben említett két hónapos időszakot legfeljebb két hónappal haladhatja meg. Az ilyen vizsgálatok eredményeit az 1164/94/EK rendelet II. melléklete H. cikkének (1) bekezdésében megállapított módon kell vizsgálni. A Bizottság minden, a tagállamok által a határidőkön belül szolgáltatott bizonyítékot figyelembe vesz.

(3) Minden esetben, amikor a tagállam kifogásolja a Bizottság által tett megállapításokat, és az 1164/94/EK rendelet II. melléklete H. cikke (1) bekezdésének második albekezdése alapján meghallgatásra kerül sor, a három hónapos időszak, amely alatt az említett rendeletnek a II. melléklete H. cikkének (2) bekezdése alapján a Bizottság határozatot hozhat, a meghallgatás napjától kezdődik.”

A jogvita előzményei és a vitatott határozat

- 7 A jogvitának a megtámadott ítélet 13–23. pontjában szereplő előzményeit a következőképpen lehet összefoglalni.
- 8 A módosított, 2000. szeptember 13-i C(2000) 2113 határozatával a Bizottság jóváhagyta a Madrid–Barcelona (Spanyolország) nagysebességű vasútvonalra vonatkozó bizonyos projektszakaszok javára a Kohéziós Alapból történő pénzügyi támogatás odaítélését.
- 9 E projektszakaszok tekintetében 2009. október 23-i, 2010. március 30-i leveleiben, illetve 2010. április 21-i három levelében a Bizottság lezárási javaslatot küldött a Spanyol Királyságnak. E javaslatok mindegyike pénzügyi korrekciókat tartalmazott a közbeszerzésekre vonatkozó szabályozás alkalmazása során elkövetett szabálytalanságok okán.
- 10 Mivel a spanyol hatóságok 2010. május 13-i négy levelükben kifejezték egyet nem értésüket a Bizottság lezárási javaslatával kapcsolatban, 2010. június 23-án meghallgatásra került sor. E meghallgatás során a „közigazgatási hatóságok pénzügyi korrekcióra vonatkozó feljegyzését”, valamint „az Európai Bizottságnak a Kohéziós Alapba tartozó projektek lezárására irányuló javaslatra vonatkozó pénzügyi korrekcióra irányuló javaslatára adott válaszként elküldött dokumentumok jegyzékét” adták át a Bizottságnak.
- 11 A Spanyol Királyság 2010. július 23-i levelében kiegészítő információkat küldött a Bizottságnak.
- 12 A Bizottság 2011. február 18-án elfogadta a vitatott határozatot.
- 13 E határozatban, amelyről a Spanyol Királyság 2011. február 21-én kapott értesítést, a Bizottság több szabálytalanságot állapított meg a közbeszerzésekre vonatkozó uniós szabályozás alkalmazásában a szóban forgó projektszakaszokat illetően, és következésképpen az említett projektszakaszok tekintetében odaítélt támogatás teljes összegét 31 328 947,63 euróval csökkentette.

A Törvényszékhez benyújtott kereset és a megtámadott ítélet

- 14 A Törvényszék Hivatalához 2011. április 29-én érkezett keresetlevelével a Spanyol Királyság elsődlegesen a vitatott határozat megsemmisítésére, másodlagosan e határozatnak a Bizottság által végzett kiigazítások tekintetében történő megsemmisítésére irányuló kérelmet nyújtott be.
- 15 E kérelem alátámasztására a Spanyol Királyság elsődlegesen két jogalapra hivatkozott, amelyek azon alapulnak, hogy a Bizottság nem tartotta tiszteletben a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdésében előírt határidőt, illetve tévesen alkalmazta a vízügyi, energiaipari, szállítási és távközlési ágazatokban működő vállalkozások beszerzési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1993. június 14-i 93/38/EGK tanács irányelv (HL L 199., 84. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 2. kötet, 194. o.) 20. cikkének (2) bekezdését, valamint – másodlagosan – egy, az ezen irányelv 20. cikke (2) bekezdése f) pontjának téves alkalmazására alapított jogalapra hivatkozott.
- 16 A Törvényszék a megtámadott ítéletben az említett kereseti kérelmet mint megalapozatlant elutasította.
- 17 Az első jogalapot illetően, amelynek keretében a Spanyol Királyság lényegében azt állította, hogy a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdésében, valamint az 1386/2002 rendelet 18. cikkének (3) bekezdésében előírt három hónapos határidő tiszteletben tartásából az következik, hogy a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozatot a meghallgatás időpontjától, vagy legalábbis az azon időponttól számított három hónapon belül kellett volna elfogadni, amikor a Bizottság megkapta a spanyol kormány kiegészítő információit, ily módon a vitatott határozat késedelmes, és ezért jogellenes, a Törvényszék a megtámadott ítélet 32. pontjában úgy ítélte meg, hogy

a Görögország kontra Bizottság ítéletéből (T-404/05, EU:T:2008:510, 44. pont) – amelyet a Bíróság Görögország kontra Bizottság végzése (C-43/09 P, EU:C:2010:36) megerősített – az következik, hogy a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdése semmiféle olyan határidőt nem ír elő, amelyen belül a Bizottságnak el kell fogadnia határozatát. Ez az értelmezés egyébiránt e rendelkezés megfogalmazásából is közvetlenül kitűnik. A hivatkozott három hónapos határidő a Bizottság és az érintett tagállam közötti megegyezés létrejöttére vonatkozik.

- 18 A Törvényszék a megtámadott ítélet 33. pontjában megállapította továbbá, hogy, jóllehet az említett rendelkezés francia nyelvű változata úgy rendelkezik, hogy „[à] l’expiration d’un délai fixé par la Commission, dans le respect de la procédure applicable, en l’absence d’accord et compte tenu des observations éventuelles de l’État membre, la Commission décide, dans un délai de trois mois:” ([a]mennyiben nem sikerült megegyezést elérni a Bizottság által meghatározott időtartam lejártával, a megfelelő eljárást betartva, a tagállam által esetlegesen tett észrevételeket figyelembe véve, a Bizottság három hónapon belül határoz), ugyanezen rendelkezésnek a francia nyelvűtől eltérő minden más nyelvi változata eltérően került megfogalmazásra, mivel a „három hónapon belül” kifejezés a felek közötti megegyezés hiányára vonatkozik. Márpedig, amint az – többek között – a Bacardi-ítéletből (C-253/99, EU:C:2001:490, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat) következik, az uniós jogi rendelkezések egységes értelmezésének szükségessége kizárja, hogy egy szöveget elszigetelten vizsgáljanak, ugyanakkor kétség esetén megköveteli, hogy a más hivatalos nyelvi változatok fényében értelmezzék és alkalmazzák azt.
- 19 E körülményekre figyelemmel a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdésében rögzített három hónapos határidő az érintett tagállam számára lehetővé teszi azt, hogy a meghallgatást követően kiegészítő információkat nyújtson be a Bizottsághoz, a Bizottság számára pedig azt, hogy figyelembe vegye ezeket az információkat, és „a Bizottság kizárólag akkor fogad el valamely határozatot, ha három hónapon belül nem jön létre megegyezés a Bizottság és az érintett tagállam között, figyelembe véve a tagállam esetleges észrevételeit” (a megtámadott ítélet 34. pontja).
- 20 A Spanyol Királyságnak a tárgyalás során a Törvényszék kérdésére válaszként adott azon állítását illetően – amely állítást a megtámadott ítélet 35. pontja tartalmazza –, miszerint két, párhuzamban álló, a meghallgatás időpontjától számított határidőről van szó, amelyek közül az egyiket a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdése rögzíti, és amely az érintett tagállammal való megegyezés létrejöttére vonatkozik, a másikat pedig az 1386/2002 rendelet 18. cikkének (3) bekezdése írja elő, és ez a szükséges pénzügyi korrekciók végrehajtásáról szóló bizottsági határozat elfogadására vonatkozik, a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy ez az állítás nem fogadható el.
- 21 A Törvényszék ugyanis ezen ítélet 36. pontjában megállapította, hogy „az 1386/2002 rendelet 18. cikkének (3) bekezdése csak azon időpont rögzítésére szorítkozik, amelytől a [módosított] 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdése értelmében a határozat elfogadására nyitva álló határidő számítása kezdődik”, azonban, amint az az említett ítélet 32. pontjából kitűnik, a hivatkozott rendelkezés „semmiféle olyan határidőt nem ír elő, amelyen belül a Bizottságnak el kell fogadnia határozatát”.
- 22 Ily módon a Törvényszék a megtámadott ítélet 37. pontjában megállapította, hogy tekintettel arra, hogy egy olyan végrehajtási rendeletet, mint az 1386/2002 rendelet, az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban kell értelmezni, az 1386/2002 rendelet 18. cikke (3) bekezdésének olyan értelmezését, amelyből az következik, hogy a Bizottságnak csak három hónapos határidő állt rendelkezésére a vitatott határozat elfogadására, el kell utasítani.
- 23 Egyébiránt a Törvényszék ezen ítélet 38. pontjában megállapította, hogy e két rendelkezésnek „a Spanyol Királyság által felvázolt értelmezése megfosztaná hatékony érvényesülésétől a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdését, mivel ezen értelmezésből az következne,

hogy a Bizottság, abban az esetben, ha két eltérő, de párhuzamos határidő létezne, köteles lenne azon három hónapon belül elfogadni egy határozatot e rendelkezés alapján, amelynek során megkísérel megegyezésre jutni az érintett tagállammal”.

- 24 A Törvényszék ebből a megtámadott ítélet 39–41. pontjában azt a következtetést vonta le, hogy „mivel az 1386/2002 rendelet 18. cikkének (3) bekezdése azon időpont rögzítésére szorítkozik, amelytől a [módosított] 1164/94 rendelet II. bekezdése H. cikkének (2) bekezdése szerinti határozat elfogadása határidejének számítása kezdődik”, az a körülmény, hogy az 1386/2002 rendelet 18. cikke (3) bekezdésének spanyol, dán, német és holland nyelvű változatai azon három hónapos határidőre vonatkoznak, amelyen belül a Bizottságnak határozatot „kell elfogadnia”, vagy határozatot „fogad el”, míg e rendelkezés szlovén nyelvű változata, általánosabb jelleggel, az „e rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdése szerinti” határozatra vonatkozik, e rendelkezés egyéb nyelvi változatai pedig azon három hónapos határidőre vonatkoznak, amelyen belül a Bizottság határozatot „fogadhat el” az említett rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdése alapján, a jelen ügyben nem releváns”, így az első jogalapot el kell utasítani.
- 25 A Törvényszék a megtámadott ítélet 44–72., valamint 76–108. pontjában elutasította a Spanyol Királyság által hivatkozott második és harmadik jogalapot is.

A felek kérelmei a Bíróság előtt

- 26 A Spanyol Királyság fellebbezésében azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - a Bíróság jogerősen bírálja el a jogvitát a vitatott határozat megsemmisítésével, és
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 27 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- a fellebbezést teljes egészében utasítsa el, és
 - a Spanyol Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 28 Fellebbezésének alátámasztására a Spanyol Királyság két jogalapra hivatkozik, amelyek azon alapulnak, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot először is a módosított 1164/94 rendelet H. cikkének (2) bekezdésében a vitatott határozat tekintetében előírt határidő be nem tartását, másodsorban pedig a „beszerzésnek” a 93/38 irányelv szerinti fogalmát illetően.

Az első jogalapról

A felek érvei

- 29 A Spanyol Királyság azt állítja, hogy Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a módosított 1164/94 rendelet H. cikkének (2) bekezdése nem ír elő határidőt a Bizottság számára a vitatott határozat elfogadását illetően.

- 30 E tagállam szerint az említett cikket, éppen ellenkezőleg, úgy kell érteni, hogy az olyan határidőt állapít meg, amely arra kötelezi a Bizottságot, hogy az érintett tagállammal az ugyanezen melléklet H. cikkének (1) bekezdésében előírt meghallgatás során létrejövő megegyezés hiányában három hónapon belül az előleg csökkentésére vagy pénzügyi korrekciók elvégzésére vonatkozó határozatot fogadjon el.
- 31 Ugyanis kizárólag a Spanyol Királyság által adott értelmezés lehet olyan jellegű, amely értelmet és hatékony érvényesülést biztosít a vonatkozó rendelkezéseknek.
- 32 Ennek megfelelően a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdése három hónapos határidőt ír elő, amely „a Bizottság által meghatározott időtartam lejártával” kezdődik, és e határidő nem lehet más, mint az ugyanezen cikk (1) bekezdésének első albekezdésének utolsó tagmondatában szereplő határidő, mivel ez úgy rendelkezik, hogy „a Bizottság [...] kéri a tagállamot, hogy meghatározott időn belül nyújtsa be észrevételeit”. E határidő a H. cikk (1) bekezdése szerinti meghallgatás előtt jár le, és az a célja, hogy lehetővé tegye a Bizottság és az érintett tagállam számára, hogy megegyezésre jussanak. Ezzel szemben az 1386/2002 rendelet 18. cikkének (3) bekezdése egy másik három hónapos határidőre vonatkozik, mivel ez kifejezetten a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdésére utal, és e határidő számítása a módosított 1164/94 rendeletben előírt meghallgatás időpontjától kezdődik. Ezen utóbbi rendelkezések együttes célja azon határidő kitűzése, amelyen belül a Bizottság, abban az esetben, ha a felek között nem jött létre semmiféle megegyezés, köteles pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozatot elfogadni. Ha az említett 18. cikk (3) bekezdését úgy kellene értelmezni, hogy az csak rögzíti azon három hónapos határidő kezdő időpontját, amely lehetővé teszi a felek számára, hogy megegyezésre jussanak, ez megfosztaná hatékony érvényesülésétől a módosított 1164/94 rendelet II. mellékletének H. cikkét, amely egyértelműen előírja, hogy mikor telik el az említett határidő.
- 33 Következésképpen, ha a meghallgatás időpontjától számított három hónapos határidő elteltével a Bizottság nem fogadta el a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozatot, ezen intézmény köteles teljesíteni a kifizetést, és – akárcsak a jelen ügyben – az említett határidő elteltét követően alkalmazott bármely korrekció jogellenes, mivel a Bizottságnak már nem áll rendelkezésére jogalap az ilyen intézkedés alkalmazásához. Nem lehet ugyanis azt állítani, hogy a Bizottság tetszése szerint határozhatja meg azt, hogy mely időpontban fogad el valamely, az érintett nemzeti hatóságok pénzügyi tervezése tekintetében kiemelt jelentőségű határozatot.
- 34 Ez az értelmezés ráadásul olyan jellegű, hogy lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy, a jogbiztonság elvével összhangban, kellőképpen rövid és előre meghatározható határidőn belül tudomást szerezzenek arról, hogy a vállalt költségeket finanszírozza-e a Kohéziós Alap. Az említett értelmezést egyébként az a körülmény is megerősíti, hogy az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Számvevőszéknek – Az Európai Unió éves beszámolója – (2011) C 332/01 számú 2010-es pénzügyi évre vonatkozó bizottsági közleményben (HL 2011. C 332., 1. o.) a kohéziós politikára vonatkozó 63. oldalon említésre kerül, hogy „a Bizottságnak a tagállammal folytatott hivatalos meghallgatás időpontjától számítva három (a 2007 és 2013 közötti programok vonatkozásában hat) hónap áll rendelkezésére, hogy formális pénzügyi korrekciós határozatot fogadjon el, valamint a Bizottság visszafizetési felszólítást bocsát ki annak érdekében, hogy a tagállam visszafizesse az adott összeget”.
- 35 Ráadásul a megtámadott ítélet 32. pontjában a Törvényszék a Görögország kontra Bizottság ítéletével (EU:T:2008:510), valamint a Bíróság Görögország kontra Bizottság végzésével (EU:C:2010:36) alátámasztva érvelését, tévesen értelmezte e határozatokat, mivel, egyfelől, amint azt a Bíróság kifejezetten megállapította e végzésben, az 1386/2002 rendelet 18. cikkének (3) bekezdése nem volt alkalmazható az e két határozat alapjául szolgáló ügyben szóban forgó projektekre, másfelől pedig a Bíróság nem adott érdemben választ a Spanyol Királyság által jelen ügyben feltett kérdésre.

- 36 A Bizottság ezzel szemben arra hivatkozik, hogy, először is, a Spanyol Királyság nem fejtette ki, hogy a Törvényszék miért alkalmazta tévesen a jogot azzal, hogy a megtámadott ítéletben a Görögország kontra Bizottság ítéletére (EU:T:2008:510), illetve a Bíróság Görögország kontra Bizottság végzésére (EU:C:2010:36) hivatkozott. A jogalap e része csak egy koherens jogi érveket nem tartalmazó, a Törvényszék e tekintetben adott értékelését kifogásoló elvont kijelentésként értelmezhető, következésképpen elfogadhatatlan.
- 37 Mindenesetre a jogalap említett része megalapozatlan, mivel a Törvényszék egyáltalán nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor érvelését a módosított 1164/94 rendelet ezen ítéletben adott értelmezésére alapította, amelyet bár nem kifejezetten, de szükségszerűen a Bíróság megerősített a Görögország kontra Bizottság végzésben (EU:C:2010:36), és amely értelmezés szerint az említett rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdése semmiféle határidőt nem ír elő a Bizottság számára a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozat elfogadása tekintetében.
- 38 Másodsorban a Bizottság azt állítja, hogy a Spanyol Királyság lényegében nem tesz mást, mint megismétli az első fokon már hivatkozott érvelését.
- 39 A fellebbezés különösen a tekintetben elfogadhatatlan, hogy a Spanyol Királyság, arra hivatkozva, hogy a három hónapos határidő olyan határidő, amelynek elteltével a Bizottság már nem alkalmazhat pénzügyi korrekciókat, nem fejt ki, hogy e hivatkozás miképpen kapcsolódik a megtámadott ítélethez, sem pedig azt, hogy a Törvényszék milyen jogsértést követett el e tekintetben, ily módon a szóban forgó érvelés pusztán az első fokon benyújtott kereset újbóli megvizsgálása iránti kérelemnek minősül.
- 40 Ezenfelül a jogalap e része mindenesetre megalapozatlan. Először is, még azt feltételezve is, hogy a módosított 1164/94 rendelet három hónapos határidőt ír elő, e határidő eltelte nem teszi lehetővé a cselekvést a Bizottság számára. Ugyanis, mivel az említett rendelet tárgya annak garantálása, hogy a nemzeti kiadásokat a tagállamok az uniós jog szabályai szerint teljesítették, egy ilyen határidő csak jelzésértékűnek minősíthető, a tagállam érdekei sérelmének fenntartása mellett, amit a Spanyol Királyság a jelen ügyben nem bizonyított. Ezt követően, azon tényt illetően, hogy a jelen ügyben a Spanyol Királyság a 2010. június 23-i meghallgatás után 2010. július 23-án kiegészítő információkat közölt a Bizottsággal, az ezen időpont és a vitatott határozat elfogadása közötti 6 hónapos és 16 napos időszak mindenképpen ésszerűnek minősíthető. Végül a Spanyol Királyság által hivatkozott értelmezés nem csak megalapozatlan, hanem illogikus és ellentmondásos is. A Törvényszék ugyanis joggal állapította meg, hogy a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének, (2) bekezdésében rögzített három hónapos határidő kizárólag a Bizottság és az érintett tagállam közötti esetleges megegyezés létrejöttére vonatkozik, és az 1386/2002 rendelet 18. cikkének (3) bekezdése nem értelmezhető úgy, hogy az három hónapos határidőt ír elő a Bizottság számára a pénzügyi korrekciókra vonatkozó határozat elfogadása tekintetében.

A Bíróság álláspontja

– Az elfogadhatóságról

- 41 Az első jogalap elfogadhatatlanságát illetően a Bizottság által hivatkozott elfogadhatatlansági kifogásokat el kell utasítani.
- 42 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 256. cikknek és az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikke első bekezdésének megfelelően a fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat, és abban csak a Törvényszék hatáskörének hiányára, a fellebbező érdekeit hátrányosan befolyásoló, a Törvényszék előtt történt eljárási szabálytalanságra, valamint az uniós jog Törvényszék általi megsértésére lehet hivatkozni (lásd ebben az értelemben: Bizottság kontra Brazzelli Lualdi és társai ítélet, C-136/92 P, EU:C:1994:211, 47. pont).

- 43 Ezenfelül az EUMSZ 256. cikkéből, a Bíróság alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből és eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontjából, valamint 169. cikkének (2) bekezdéséből az következik, hogy a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni azon ítélet vitatott pontjait, amelynek hatályon kívül helyezését kérik, és a kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket (lásd különösen Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ítélet C-352/98 P, EU:C:2000:361, 34. pont; Interporc kontra Bizottság ítélet C-41/00 P, EU:C:2003:125, 15. pont, valamint Reynolds Tobacco és társai kontra Bizottság ítélet, C-131/03 P, EU:C:2006:541, 49. pont).
- 44 Így az a fellebbezés, amely pusztán megismétli, vagy szó szerint újra előadja a Törvényszék elé terjesztett jogalapokat és érveket, ideértve azokat is, amelyek a Törvényszék által kifejezetten elvetett tényeken alapulnak, nem tesz eleget az e rendelkezésekben támasztott indokolási követelményeknek (lásd különösen: Interporc kontra Bizottság ügyben hozott ítélet EU:C:2003:125, 16. pont). Az ilyen fellebbezés ugyanis valójában pusztán a Törvényszékhez benyújtott kereset újbóli megvizsgálására irányuló kérelemnek minősül, ami nem tartozik a Bíróság hatáskörébe (lásd különösen: Reynolds Tobacco és társai kontra Bizottság ítélet, EU:C:2006:541, 50. pont).
- 45 Azonban, amennyiben a fellebbező az uniós jognak a Törvényszék általi értelmezését vagy alkalmazását kifogásolja, az elsőfokú eljárásban megvizsgált jogkérdések a fellebbezés keretében újból vita tárgyát képezhetnek (Salzgitter kontra Bizottság ítélet, C-210/98 P, EU:C:2000:397, 43. pont). Ugyanis, ha a fellebbező ily módon nem alapíthatná fellebbezését a Törvényszék előtt már felhasznált jogalapokra és érvekre, a fellebbezési eljárás részben értelmét vesztené (Interporc kontra Bizottság ítélet, EU:C:2003:125, 17. pont).
- 46 Márpedig az első jogalap megfelel e követelményeknek.
- 47 A jelen ügyben ugyanis a Spanyol Királyság lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék annak megállapításával, hogy a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdése nem ír elő semmiféle határidőt a Bizottság számára a pénzügyi korrekciókra vonatkozó határozat elfogadása tekintetében, megsértette az uniós jogot.
- 48 E körülmények között, távol attól, hogy a Törvényszék előtt már hivatkozott érvek megismétlésére és eredeti kérelmének újbóli érdemi vizsgálata elérésére szorítkozna, a Spanyol Királyság azt a választ vitatja, amelyet a Törvényszék kifejezetten egy jogkérdésre adott a megtámadott ítéletben, és amely válasz a Bíróság felülvizsgálatának tárgyát képezheti a fellebbezés keretében.
- 49 A fellebbező ugyanis jogosult olyan fellebbezést előterjeszteni, amelyben a Bíróság előtt a megtámadott ítéletből következő olyan jogalapokra hivatkozik, amelyek az előbbi jogi megalapozottságának kifogásolását célozzák (Stadtwerke Schwäbisch Hall és társai kontra Bizottság, C-176/06 P, EU:C:2007:730, 17. pont).
- 50 Ráadásul és a Bizottság állításaival ellentétben, a Spanyol Királyság egyértelműen megjelöli azokat a jogi érveket, amelyekre e tekintetben támaszkodik.
- 51 Ebből következik, hogy a Spanyol Királyság első jogalapja elfogadható.

– Az ügy érdeméről

- 52 Az első jogalap érdemi vizsgálatát illetően meg kell állapítani, hogy – amint azt a Törvényszék is kiemelte a megtámadott ítélet 33. pontjában – a módosított 1164/94 rendelet H. cikke (2) bekezdésének értelme e rendelkezés különböző nyelvi változataitól függően eltérő.

- 53 E rendelkezés francia nyelvű változatából – amelynek értelmében a felek közötti megegyezés hiányában a Bizottság „három hónapos határidőn belül” határoz – ugyanis az következik, hogy az e változatban előírt három hónap a pénzügyi korrekciókról szóló határozat elfogadására vonatkozik.
- 54 Ezzel szemben ugyanezen rendelkezés egyéb nyelvi változataiban e három hónapos határidő a felek közötti megegyezés hiányához kapcsolódik.
- 55 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében – az ugyanazon szöveg egységes értelmezése és alkalmazása érdekében, amelynek az Európai Unió egyik nyelvén megfogalmazott változata eltér a többi nyelvi változattól – a szóban forgó rendelkezést azon szabályozás általános rendszerére és céljára tekintettel kell értelmezni, amelynek az a részét képezi (lásd különösen: DR és TV2 Danmark ítélet, C-510/10, EU:C:2012:244, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 56 E tekintetben azon szabályozás rendszerét illetően, amelybe a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdése illeszkedik, meg kell állapítani, hogy a Kohéziós Alapot az 1164/94 rendelet eredeti változata hozta létre az EK 130d. cikk második bekezdésének megfelelően.
- 57 E rendelet II. melléklete H. cikke (2) bekezdésének eredeti változata annak előírására szorítkozik, hogy ha szabálytalanság történt, vagy ha a támogatás odaítéléséről szóló határozatban szereplő feltételek valamelyikét nem tartották be, a Bizottság csökkentheti, felfüggesztheti, illetve megszüntetheti az érintett intézkedésre vonatkozó támogatást, anélkül azonban, hogy e hatáskör gyakorlását határidőhöz kötné.
- 58 Amint az a jelen ítélet 3. pontjában is említésre került, a hivatkozott rendeletet többek között az 1265/1999 rendelet módosította, amely a II. melléklet H. cikkének helyébe a jelen ítélet 5. pontjában idézett szöveget léptette, amely H. cikk (2) bekezdésének első albekezdése a jelen jogvita tárgyát alkotja. E módosításra az 1164/94 rendelet eredeti változata 16. cikkének (1) bekezdése alapján került sor, amelynek értelmében az Európai Unió Tanácsa az EK 130d. cikkben megállapított eljárással összhangban a Bizottság javaslata alapján 1999 vége előtt felülvizsgálja ezt a rendeletet.
- 59 Az 1265/1999 rendelet preambulumból, és különösen (1), (2), (4) és (5) preambulumbekkezdéséből az következik, hogy az említett II. melléklet a Kohéziós Alap hatékonyabbá tétele és a pénzügyi irányítás egyszerűsítése céljából került módosításra, előírva a kiadások ellenőrzésének javítását, valamint a Bizottság és az érintett tagállam közötti, a projektek ellenőrzésére irányuló együttműködés javítását és rendszeressé tételét.
- 60 Az így módosított 1164/94 rendelet a 2000 és 2006 közötti időszakban volt alkalmazandó. Egyfelől ugyanis az 1164/94 rendelet eredeti változatát módosító 1264/1999 és 1265/1999 rendelet 2000. január 1-jén lépett hatályba, másfelől pedig, az 1264/1999 rendelet 1. cikke 11. pontjának megfelelően, az 1999-ben módosított 1164/94 rendeletet legkésőbb 2006. december 31-ig felül kellett vizsgálni.
- 61 Az 1386/2002 rendeletet a Bizottság a célból fogadta el, hogy megállapítsa a módosított 1164/94 rendelet végrehajtásának szabályait. Az 1386/2002 rendelet, 23. cikke értelmében, 2002. augusztus 7-én lépett hatályba, és 1. cikke értelmében az első alkalommal a 2000. január 1-je után elfogadott projektekre kell alkalmazni.
- 62 Az 1386/2002 rendelet 18. cikkének (3) bekezdéséből – amely kifejezetten a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdésére utal – az következik, hogy a Bizottságnak e H. cikk (2) bekezdésének értelmében három hónapos időszak áll rendelkezésére, hogy pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozatot fogadjon el, amely határidő számítása a meghallgatás időpontjától kezdődik.
- 63 Az 1386/2002 rendelet 18. cikke (3) bekezdésének valamennyi nyelvi változata megegyezik ebben az értelemben.

- 64 A jelen ítélet 60. pontjában említettel megegyező időszakban a strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. június 21-i 1260/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 161., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 1. kötet, 31. o.) – amelyet 2. cikke értelmében az Európai Regionális Fejlesztési Alapra (ERFA), az Európai Szociális Alapra (ESZA), az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Orientációs Részlegére és a Halászati Orientációs Pénzügyi Eszközre (HOPE) kellett alkalmazni – 39. cikkének (3) bekezdésében előírta, hogy „[a] Bizottság által megállapított időszak végén, amennyiben nem jött létre megállapodás és a tagállam nem végezte el a korrekciókat, figyelembe véve a tagállam esetleges észrevételeit, a Bizottság három hónapon belül határozhat úgy, hogy csökkenti az előleg összegét, vagy az érintett támogatáshoz az alapokból nyújtott hozzájárulás részben vagy egészben történő visszavonása révén elvégzi a szükséges pénzügyi korrekciókat.
- 65 Az említett rendelkezés különböző nyelvi változatainak megfogalmazását illetően nem állnak fenn a jelen ítélet 53. és 54. pontjában bemutatottakhoz hasonló eltérések.
- 66 A strukturális alapok keretében nyújtott támogatások pénzügyi korrekciós eljárásai tekintetében az 1260/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtása részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2001. március 2-i 448/2001/EK bizottsági rendelet (HL L 64., 13. o.; magyar nyelvű különkiadás 14. fejezet, 1. kötet, 155. o.) 5. cikkének (3) bekezdése az 1386/2002 rendelet 18. cikkének (3) bekezdéséhez hasonló értelemben előírja, hogy minden olyan esetben, ha a tagállam tiltakozik a Bizottság megállapításai ellen, és az 1260/1999/EK rendelet 39. cikke (2) bekezdésének második albekezdése szerint meghallgatásra kerül sor, akkor „a három hónapos időszak, amelyen belül az említett rendelet 39. cikke (3) bekezdése alapján a Bizottság határozatot hozhat, a meghallgatás időpontjától kezdődik”.
- 67 A jelen jogvita tárgyát alkotó jogkérdést illetően, e rendelkezés megfogalmazása sem mutat eltérést e rendelet különböző nyelvi változataiban.
- 68 Az 1260/1999 rendeletet hatályon kívül helyezte az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1260/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 210., 25. o.), amelyet 1. cikkének (1) bekezdése értelmében az említett alapokra kell alkalmazni, az ezen alapokat szabályozó rendeletekben megállapított különös rendelkezések sérelme nélkül.
- 69 A Bizottság által elfogadható pénzügyi korrekciók immár az e három alapra vonatkozó, az említett rendelet 99–102. cikkében foglalt közös szabályok tárgyát alkotják.
- 70 Az 1083/2006 rendeletnek „Az eljárás” címet viselő 100. cikke (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „[m]egegyezés hiányában a Bizottság a meghallgatást követő hat hónapon belül határoz a pénzügyi korrekcióról, figyelembe véve az eljárás folyamán benyújtott valamennyi információt és észrevételt[;] [a]mennyiben nem kerül sor meghallgatásra, a hat hónapos időszak a Bizottság által küldött meghívás időpontjától számított két hónap elteltével kezdődik”.
- 71 E tekintetben meg kell állapítani, hogy, egyfelől, ami a felek által a jelen jogvitában vitatott kérdést illeti, az említett 100. cikk (5) bekezdése azonos módon került megfogalmazásra az 1083/2006 rendelet különböző nyelvi változataiban, és, másfelől, a Kohéziós Alap létrehozásáról és az 1164/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. július 11-i 1084/2006/EK rendelet (HL L 210., 79. o.) nem tartalmaz semmiféle, a pénzügyi korrekciókkal kapcsolatos eljárásra vonatkozó rendelkezést, mint ahogyan az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló 1083/2006/EK tanácsi rendelet, és az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló, 2006. december 8-i 1828/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 371., 1. o.) sem.

- 72 Ugyanez érvényes az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1303/2013/EU európai parlamenti és tanács rendeletre (HL L 347., 320. o.) is. E rendelet 145. cikkének (6) bekezdése ugyanis úgy rendelkezik, hogy „[p]énzügyi korrekciók alkalmazásához a Bizottság – végrehajtási jogi aktusok révén – a meghallgatást követő hat hónapon belül, vagy ha a tagállam vállalja, hogy a meghallgatás után további információkat nyújt be, ezen információk kézhezvételét követő hat hónapon belül hoz határozatot[;] [a] Bizottság az eljárás során benyújtott minden információt és észrevételt figyelembe vesz[;] [a]mennyiben nem kerül sor meghallgatásra, a hat hónapos időszak a Bizottság által a meghallgatásra küldött meghívó időpontjától számított két hónap elteltével kezdődik”.
- 73 E rendelkezés tartalma az 1303/2013 rendelet különböző nyelvi változataiban nem mutat eltérést.
- 74 Egyébiránt a Kohéziós Alap létrehozásáról és az 1164/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1300/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 347., 281. o.) nem szabályozza a pénzügyi korrekciók esetén alkalmazandó eljárásokat. Ugyanez vonatkozik az 1303/2013 rendelet kiegészítéséről szóló, (EU) felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettervezetre is, amelyet 2014. március 3-án küldtek meg az Európai Parlamentnek.
- 75 A fenti okfejtésekből az következik, hogy kizárólag a kezdeti, az 1994 és 1999 közötti időszakra alkalmazandó szabályozás nem ír elő olyan határidőt, amelyen belül a Bizottságnak pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozatot kell elfogadnia.
- 76 Ezzel szemben meg kell állapítani, hogy 2000-től kezdődően mind az 1260/1999 rendelet, mind pedig a 2007. január 1-jén hatályba lépett 1083/2006 rendelet, illetve a 2014. január 1-jén hatályba lépett 1303/2013 rendelet, valamint az említett rendeleteknek a Bizottság által elfogadott különböző végrehajtási rendeletei előírják ilyen határidőt.
- 77 Tekintettel arra, hogy a 2000. január 1-jétől hatályos módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdése eltéréseket mutat e rendelet különböző nyelvi változataiban, e rendelkezés pontos értelmét azon szabályozás általános rendszerére tekintettel kell meghatározni, amelybe az illeszkedik, nevezetesen, a jelen esetben, az uniós Alapok kezelésére vonatkozó, hasonló rendeletek általános rendszerére tekintettel.
- 78 Márpedig megállapítható, hogy az e területen a 2000. évet követően alkalmazandó valamennyi rendelet megerősíti a Spanyol Királyság azon állítását, miszerint a Bizottságnak a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozatot egy adott határidőn belül kell elfogadnia, amelynek számítása ugyan változhat a hatályos szabályozástól függően, de amely határidő fennállását kétségtelenül maga az uniós jogalkotó írta elő.
- 79 Az a körülmény, hogy az 1260/1999 rendelet mint olyan nem alkalmazandó a Kohéziós Alapokra, e tekintetben nem képezi akadályát az ilyen értelmezésnek, mivel az említett rendelet 39. cikke (3) bekezdésének szövege, valamint a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikke (2) bekezdésének szövege szinte azonos, és nem igazolható, hogy míg az utóbbi rendeletben a határidő a felek közötti megegyezős hiányához kapcsolódik, addig az előbbi rendeletben e határidő a Bizottság általi határozathozatalára vonatkozik.
- 80 Ez az értelmezés annál is inkább igazolható, mivel a Tanács, illetve a Bizottság későbbi rendeletei megerősítik, hogy a Bizottság köteles bizonyos határidő betartására, amennyiben pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozatot fogad el.

- 81 Ezenfelül meg kell állapítani, hogy – különösen az 1386/2002 rendeletet illetően, amelynek tárgya a módosított 1164/94 rendelet végrehajtási szabályainak megállapítása, amelynek részét alkotja a jelen jogvita tárgyát alkotó rendelkezés – a Bizottság által képviselt, és a Törvényszék által a megtámadott ítélet 36. és 39. pontjában megerősített álláspont, miszerint az 1386/2002 rendelet 18. cikke azon időpont rögzítésére szorítkozik, amelytől a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdése szerinti határozat hozatalára nyitva álló határidő számítása kezdődik, nem fogadható el, tekintettel arra, hogy az uniós jogalkotó nem rögzíthette volna valamely, az említett H. cikk értelmében vett határozat elfogadására vonatkozó határidő számításának kezdő időpontját, ha ilyen határidő nem létezne.
- 82 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a 2000. évtől kezdődően a Bizottság a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozat elfogadása tekintetében törvényes határidő betartására köteles.
- 83 Ezen, a Tanács, illetve a Bizottság vonatkozó rendeleteinek rendszertani értelmezéséből levont következtetést egyébként azon fordulat megfogalmazása is megerősíti, amely magának a (2011) C 332/01. sz. bizottsági közleménynek a 63. oldalán található, és amelyre a Spanyol Királyság hivatkozott fellebbezésének alátámasztására, amint az a jelen ítélet 34. pontjából is kitűnik.
- 84 Az említett következtetés az EK 161. cikk első bekezdésében – jelenleg EUMSZ 177. cikk – rögzített célkitűzéssel is összhangban van, amelynek értelmében az uniós jogalkotó meghatározza „az alapokra alkalmazandó általános szabályokat,” mivel e megközelítés szükségszerűen az e területen alkalmazandó szabályok harmonizációjához kell, hogy vezessen. Az ilyen intézkedés még inkább megkövetelhető az eljárási szabályokat illetően. E tekintetben meg kell állapítani, hogy 2007-től kezdődően az eljárási szabályok ténylegesen egységesítésre kerültek egy, az uniós alapok összességére vonatkozó általános rendelkezésekről szóló tanácsi rendelet keretében. Márpedig az ebben szereplő eljárási szabályok teljes egészében megerősítik azt az értelmezést, miszerint a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozat elfogadása a jogalkotó által előre meghatározott határidőn belül történhet.
- 85 Ez az értelmezés egyébként nem olyan jellegű, hogy sértené az uniós jog által előírt pénzügyi korrekcióra vonatkozó eljárás koherenciáját és hatékonyságát, mivel elegendő időt biztosít a Bizottság számára, hogy határozatát az érintett tagállammal történő egyeztetéseinek kellő figyelembevételével fogadja el.
- 86 Épp ellenkezőleg, amint az az 1265/1999 rendelet (5) preambulumbekkezdéséből is következik, az uniós jogalkotó által a pénzügyi korrekciók vonatkozásában bevezetett eljárás az érintett tagállam és a Bizottság közötti együttműködésen alapul, amelynek a jogoknak és kötelezettségeknek a felek közötti egyensúlyán kell alapulnia. Márpedig e körülményekre figyelemmel a jogoknak és kötelezettségeknek a felek közötti egyensúlya e követelményével ellentétes lenne, ha a tagállam ezen eljárás keretében köteles lenne bizonyos pontosan meghatározott határidők tiszteletben tartására, a Bizottság pedig nem.
- 87 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében ugyanis a jóhiszemű együttműködés elve nem csak a tagállamokat kötelezi arra, hogy tegyenek meg minden intézkedést, amely alkalmas az uniós jog hatályának és érvényesülésének biztosítására, hanem az uniós intézményekre is a tagállamokkal való jóhiszemű együttműködés kölcsönös kötelezettségeit rója (lásd ebben az értelemben: Zwartveld és társai végzés, C-2/88 IMM, EU:C:1990:315, 10. pont).
- 88 Ezenfelül a jelen ügyben a határozatoknak a költségvetésre gyakorolt jelentős hatását illetően mind az érintett tagállamnak, mind pedig a Bizottságnak az az érdeke, hogy a pénzügyi korrekcióra vonatkozó eljárás záróidőpontja előre látható legyen, amely egy előre megállapított határidő rögzítését feltételezi a végleges határozat elfogadása tekintetében. Azt is meg kell állapítani, hogy a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozat elfogadása tekintetében előírt határidő túllépése nem egyeztethető össze a megfelelő ügyintézés általános elvével.

- 89 A fenti megfontolások összességére figyelemmel meg kell állapítani, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 32. és 36. pontjában úgy ítélte meg, hogy a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdése semmiféle olyan határidőt nem ír elő, amelyen belül a Bizottságnak el kell fogadni pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozatát, mivel az e rendelkezésben előírt három hónapos határidő a Bizottság és az érintett tagállam közötti megegyezés létrejöttére vonatkozik.
- 90 Ebből következik, hogy az első fellebbezési jogalap megalapozott, és a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni anélkül, hogy meg kellene vizsgálni a második fellebbezési jogalapot.

Az első fokon benyújtott keresetről

- 91 A Bíróság alapokmánya 61. cikke első bekezdésének megfelelően, ha a fellebbezés megalapozott, a Bíróság a Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi. Ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti.
- 92 A jelen ügyben a Bíróság rendelkezik a Spanyol Királyság által a Törvényszékhez benyújtott, a vitatott határozat megsemmisítése iránti kereset érdemben történő eldöntéséhez szükséges valamennyi információval.
- 93 Amint az a jelen ítélet 56–89. pontjából is következik, 2000-től kezdődően a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozat Bizottság általi elfogadása bizonyos határidőhöz van kötve.
- 94 E határidő hossza az alkalmazandó szabályozás szerint változik.
- 95 Ennek megfelelően, a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikke (2) bekezdésének és az 1386/2002 rendelet 18. cikke, (3) bekezdésének együttes rendelkezése értelmében az a határidő, amelyen belül a Bizottságnak a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozatot el kell fogadnia, a meghallgatás időpontjától számított három hónap.
- 96 Az 1083/2006 rendelet 100. cikkének (5) bekezdése értelmében a Bizottság a meghallgatást követő hat hónapon belül határoz a pénzügyi korrekcióról, amennyiben nem kerül sor meghallgatásra, a hat hónapos időszak a Bizottság által küldött meghívás időpontjától számított két hónap elteltével kezdődik.
- 97 Az 1303/2013 rendelet 145. cikkének (6) bekezdése értelmében a Bizottság a meghallgatást követő hat hónapon belül, vagy ha a tagállam vállalja, hogy a meghallgatás után további információkat nyújt be, ezen információk kézhezvételét követő hat hónapon belül hoz határozatot. Amennyiben nem kerül sor meghallgatásra, a hat hónapos időszak a Bizottság által küldött meghívás időpontjától számított két hónap elteltével kezdődik.
- 98 E tekintetben meg kell állapítani, hogy bár az 1164/94 rendeletet módosító 1265/1999 rendelet 2000. január 1-jén lépett hatályba, mindazonáltal az 1083/2006 rendelet 108. cikkének második bekezdéséből az következik, hogy annak 100. cikkét 2007. január 1-jétől kell alkalmazni, a 2007 és 2013 közötti időszakot megelőző programokat is beleértve. Mindez egyébiránt összeegyeztethető azzal az elvvel, amely szerint az eljárási szabályokat közvetlenül hatálybalépésüket követően alkalmazni kell.
- 99 Az 1303/2013 rendelet 145. cikkét illetően, azt a rendelet 154. cikkének második bekezdése értelmében 2014. január 1-jétől kell alkalmazni.
- 100 Márpedig a jelen ügyben a meghallgatásra 2010. június 23-án került sor, a Bizottság pedig csak 2011. február 18-án fogadta el a vitatott határozatot.

- 101 E körülményekre figyelemmel nyilvánvaló, hogy a Bizottság nem tartotta tiszteletben az 1083/2006 rendelet 100. cikkének (5) bekezdésében előírt hat hónapos határidőt.
- 102 A Bizottság állításával szemben irreleváns az a körülmény, hogy a vonatkozó szabályozás nem írja elő kifejezetten, hogy a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozat elfogadása tekintetében előírt határidő be nem tartásának esetén a Bizottság már nem fogadhat el ilyen határozatot, tekintettel arra, hogy egy olyan határidőre történő utalás, amelyen belül egy ilyen jellegű határozatot el kell fogadni, önmagában elégséges.
- 103 Ráadásul a valamely sérelmet okozó aktus elfogadására vonatkozó eljárási szabályok megsértése a lényeges eljárási szabályok megsértésének minősül (lásd ebben az értelemben: Egyesült Királyság kontra Tanács ítélet, 68/86, EU:C:1988:85, 48 és 49. pont), amire az uniós bíróság hivatalból is hivatkozhat (lásd ebben az értelemben: Bizottság kontra ICI ítélet, C-286/95 P, EU:C:2000:188, 51. pont, valamint Bizottság kontra Solvay ítélet, C-287/95 P és C-288/95 P, EU:C:2000:189, 55. pont). Márpedig az a tény, hogy a Bizottság a vitatott határozatot nem az uniós jogalkotó által előírt határidőn belül fogadta el, a lényeges eljárási szabályok megsértésének minősül.
- 104 Következésképpen a vitatott határozatot nem érvényesen fogadták el, tehát meg kell semmisíteni.

A költségekről

- 105 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről.
- 106 Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Spanyol Királyság pernyertes lett a fellebbezés keretében, és mivel a Törvényszékhez benyújtott keresetének helyt adtak, a Spanyol Királyság kérelmének megfelelően a Bizottságot a saját költségei viselésén túl kötelezni kell az e tagállam részéről mind az első fokon, mind pedig a fellebbezés keretében felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság hatályon kívül helyezi az Európai Unió Törvényszéke Spanyolország kontra Bizottság ítéletét (T-235/11, EU:T:2013:49).**
- 2) **A Bíróság megsemmisíti a „Pályaépítési anyagok szállítása és szerelése a Madrid–Zaragoza–Barcelona–francia határ nagysebességű vonalon. Madrid–Lérida szakasz” (CCI 1999.ES.16.C.PT.001), a „Nagysebességű vasútvonal Madrid–Barcelona. Lérida–Martorell szakasz (Peron, 1. szakasz).” (CCI 2000.ES.16.C.PT.001), a „Nagysebességű vonal Madrid–Zaragoza–Barcelona–francia határ. Csatlakozások Zaragozához” (CCI 2000.ES.16.C. P. T.003), a „Nagysebességű vonal Madrid–Zaragoza–Barcelona–francia határ. Lérida–Martorell szakasz X-A alszakasz (Olérdola–Avinyonet del Penedés)” (CCI 2001.ES.16.C.PT.007), az „Új nagysebességű vasúti csatlakozás Levantéhoz. La Gineta–Albacete alszakasz (Peron)” (CCI 2004.ES.16.C.P. T.014) nevű projektrészek javára a Kohéziós Alapból odaítélt pénzügyi támogatás csökkentéséről szóló, 2011. február 18-i C(2011) 1023 végleges bizottsági határozatot.**
- 3) **A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezi a saját, valamint a Spanyol Királyság részéről mind az elsőfokú eljárásban, mind pedig a jelen fellebbezés keretében felmerült költségek viselésére.**

Aláírások